

А пъкъ старцитѣ, — тѣзи злбни души, като арестувахъ книгата и бѣхъ напълно увѣрени, че не щж можъ вechъ да я препечатамъ, когато отишли въ двореца на 18-й Януарий 1895 г. на рождения денъ на Н. Ц. В. Бориса, вджхнали идеята за „Българското отечество“ а кн. „Княжество България“ незамѣтно да се претоши, да се не чуе, и да се не види, обаче, горчиво останахъ излъгани.

Прѣзъ м. Февруарий взехъ отъ единъ сродникъ 200 лева, расплатихъ се съ хозяина и заминахъ за Пловдивъ, гдѣто препечатихъ книгата безъ да се усѣтатъ старцитѣ и я прѣс-нахъ. За отпечатванието и препечатванието единствения мой благодѣтель, е, г-нъ В. Ив. Шоповъ, комуго освѣнъ че вѣчно ще бѣдъ признателенъ, нъ и завѣщание ще остава на сина си, щото и той да му бѣде признателенъ, сжщо и на чадата му; понеже онзи, който не е признателенъ къмъ своя благодѣтель за каквото и да било, той не е достоенъ за благодѣяние.

Инанма достунá, саманъ долдуруръ постунá. Въ турцитѣ се срѣчатъ твърдѣ много ритмически поговорки, на мѣстото си. Споредъ тѣзи поговорка, човѣкъ трѣбва да се пази отъ приятеля си защото той може да го опропасти. Това е съвършенна истина. Въ рѣдки случаи човѣкъ може да се довѣри на сгранно лице нъ на приятеля си изцѣло безъ никакво предпазване.

Всички онѣзи на които е продаденъ или сами сж продали имота си, останжли и безъ кжща, причината сж тѣхни ближни и приятели. Даже и онѣзи които сж фалирали, повечето отъ тѣхъ сж станали жертва на довѣрчивото приятелство. Не сме вechъ такива каквито бѣхме преди освобождението, па и по послѣ. Отъ денъ на денъ се разваляме и пропадаме. Въ расстояние на 15 години отъ 1879—1894 въ княжеството сж обявени 117 д. за несъстоятелни, а отъ 1895 г. до сега, въ расстояние на петъ не пълни години, цифрата на несъстоятелнитѣ се равни съ първата, т. е. 116 д. отъ които 54 българе, 50 евреи и 12 разни

Всякой се сили да излъже, да измами и да те ограби безъ да се свѣни, като че този да е най-благородния начинъ за препитание. Велкой се сили казвамъ, нъ само приятельтъ е който, споредъ турската поговорка можъ да опропасти и съ-сине човѣка, защото ако го познавашъ за добъръ, ти имашъ пълно довѣрие въ него, а пакъ ако ти казватъ че той не е